

VƏTƏNİNƏ, MİLLƏTİNƏ BAĞLI TURAN ŞAİRİ

Türk dünyasının böyük şairi Yavuz Büland Bakılarla tanışlığım 1982-ci ilin iyuluna təsadüf edir. Mən o zaman dahi bəstəkarımız Üzeyir Hacıbəylinin ev-muzeyində çalışırdım. Yayın isti günləri idi. Birdən qapı açıldı və otağa iki nəfər daxil oldu. Qonaqları muzeylə tanış etməkdən ötrü qaldım, eksponatları göstərmək üçün göstərici çubuğu götürdüm və qarşılıqla keçərək: "Xoş gəldiniz!" – dedim. Qonaq gülümsəyərək zarafatla: – "Bizi döyməkmi istəyirsiniz?" – söylədi. Çox şirin Anadolu türkcəsində danışan müsəfirin qardaş, həmişə həsrətində olduğumuz Türkiyədən gəldiyini anladım.

– Əstəğfərullah, nə danışsınız, sizi dahi sənətkarımızın ev-muzeyi ilə tanış etmək istəyirəm, – deyə cavab verdim.

Qonaqları müşayiət edən cavan oğlan bu ucaboy, görkəmli, nurlu insani təqdim etdi:

– Yavuz Büland Bakılar, Türkiyənin tanınmış şairi, mədəniyyət nazirinin müavini. "Xalqlar dostluğu" Cəmiyyətinin davəti ilə Bakıda qonaqdır. Mən isə cəmiyyətin amakdaşı Elçin Şixliyam...

davəti ilə anamla bərabər İstanbulla getmişdik, mən İstanbul Texniki Universitetinin nəzindəki Türk Musiqisi Dövlət Konservatoriyasına konfransa davət edilirdi. Tədbirdə türk dünyasının dühəsi Üzeyir bəy Hacıbəylinin həyat və yaradıcılığı haqqında məruzə söylədim. Çıxışım professor və tələbə həyatı tərəfindən böyük ehtiramla qarşılandı. Naci Bakılar da orada idi. Konfransdan sonra təşkilatçı konservatoriyanın professoru Süleyman Şənel qonaqların şərəfinə ziyafət verdi. Maraqlı görüşdən məmnun qalan Naci bəy mənimlə qürur duyduğunu, çıxışımı çox bəyəndiyini söylədi. Yəni onlarla hər görüşümüz tarixə dönür, yaddaşımıza həkk olunur, məqalələrə çevrilir. Böyük şairimiz, rəhmətlik Şahmar Əkbərzadənin təsis etdiyi və baş redaktoru olduğu "Mədəniyyət" qəzetində mənim 1996-cı ildə Yavuz Büland Bakılar haqqında "Azərbaycan ürəyimdə bir şahdamardır" adlı məqaləm işıq üzü görmüşdü. Həmin məqalə Selçuk Karakılıçın hazırladığı və 2006-cı ildə İstanbulda nəşr etdirdiyi "Yavuz Büland Bakilərə armağan" kitabına daxil edildi.

Yavuz Büland Bakılar həqiqətən Tanrının bəxş etdiyi nadir simalardandır. Onun adı nəinki Türkiyədə və Azərbaycanda, bütün türk aləmində məşhurdur. Yavuz Büland Bakılar dedikdə tanınmış şair, yazar, publisist, jurnalist, tədqiqatçı alim, mədəniyyət xadimi və sözün həqiqi mənasında böyük insan göz önündə canlanır. Onun şəxsiyyəti ilə sənəti bir-birini tamamlayır. Vətəninə, xalqına, dilinə, dininə, mədəniyyətinə, tarixinə, keçmişinə, gələcəyinə bağlı böyük, görkəmli şəxsiyyət göz önünə gəlir. Y.B.Bakılar insani keyfiyyətləri, həssaslığı, xoşgörürlüyü, kübarlığı ilə də onu tanıyanların qəlbində özünə abidə ucaltıb.

Bu yaxınlarda bizim tanınmış xanımlardan biri, vaxtilə "Lider" TV-də böyük şair haqqında "Azərbaycan ürəyimdə bir şahdamardır" adlı maraqlı veriliş hazırlayan Zöhrə Əliyeva dedi ki: "Yavuz Büland Bakıların şeirlər kitabını mənə kimsə oxumağa götürüb, geri qaytarmayıb. Əgər mümkünsə, Yavuz bəy həmin kitabından yenə də hədiyyə etsin. Onun bütün yaradıcılığı, xüsusilə də "Şaşırdım qaldım işte" şeiri çox xoşuma gəlir". Mən də bunu Yavuz bəyə çatdırdım. Sağ olsun, Zöhrə xanım avtoqrafına özünün "Harman" şeirlər kitabını göndərdi. Yəni Yavuz Büland Bakılar bu qəlbın sahibidir. Çox sadə, təvazökar, nəcib bir insandır.

Türkçülük aşığı olan Yavuz bəyin həyat və yaradıcılığına nəzər salanda, söhbətlərini dinləyəndə onun kökünə, əslinə, nəslinə, türklüyünə son dərəcə sadıqlığının şahidi oluruq. Yavuz Büland Bakıların babaları Türkiyəyə Qarabağdan köçmüşlər. Sivasın Gürün qəşəbəsində Çarçibaşı məhəlləsində vəfat edən və orada bir təpə üstündə torpağa tapşırılan atasının babası 110 il yaşayıb və "Hacı Mahmud al-Qarabaği" imzası ilə tanınır. İndi Yavuz bəy ulu babasının tərtib etdiyi şəcərənin əsasında on bir arxa dənənin, ulu babalarının adlarını bilir. İlk ulu babası Hacı Əli Murad və onun oğlu Hacı Əli Fərəhşad Qarabağda dünyaya gəlmiş, yaşayıb da vəfat etmişlər. İmperialist çar ordusu Azərbaycanı işğal edəndən sonra onların ailəsi Osmanlı dövlətinə sığınmaq məcburiyyətində

qalmışdır. Yavuz bəyin Qarabağdan Türkiyəyə gədən ulu babasının adı Məhəmməd Sabirdir. O, yaxınlarıyla birlikdə Maraş şəhərinə yerləşmişdir. Məhəmməd Sabir şair imiş. Hacı Əli Fərəhşadın oğlu olan Məhəmməd Sabir Maraş şəhərində yaşayıb, orada da dünyasını dəyişib. Məhəmməd Sabirin vəfatından sonra övladları yenidən Azərbaycana geri dönmək istəsələr də, dövrün Osmanlı idarəsi onlara mane olub. O zaman ailənin bir qismi Ağrı, bir qismi Qars, bir qismi də Sivas şəhərlərində yerləşib. İndi onların qohumları Ankarada, İzmirdə və İstanbulda yaşayırlar. Yavuz bəyin atası Cezmi Bakılar Türkiyənin müxtəlif şəhərlərində Nüfus əhalinin siyahıya alınması idarəsində müdir vəzifəsində çalışıb. Ədəbiyyatla, tarixlə çox maraqlanıb. Anası Həyriyə Bakıların işə təhsili olmayıb, lakin gözəl səsi və danışiq qabiliyyəti varmış. Xalq yaradıcılığına dərinindən bələd olan Həyriyə xanım nağıllar söyləyər, bayatları, xalq mahnılarını gözəl bilər, oxuyarmış. Yavuz bəy anasının nağılları, bayatları, laylatları ilə böyüyüb. Həyriyə xanım on iki övlad dünyaya gətirib. Lakin doqquz uşaq ilə kiçikdən dünyalarını dəyişmiş, indi bir bacı, iki qardaş qalmışlar: Yavuz bəydən beş yaş böyük olan bacısı Şükran Orbay, Yavuz bəy və bir də Yavuz bəydən on yaş kiçik qardaşı Naci Bakılar. Həyriyə xanım 1978-ci ildə, Cezmi bəy isə 1980-ci ildə vəfat etmiş, Sivas torpağında abədiyyətə qovuşmuşlar.

...Nəslinin layiqli davamçısı, sənətkarlığı ilə qürur duyduğumuz, böyük türk dünyasının azman şairi Yavuz Büland Bakılar 23 aprel 1936-cı ildə

Şahmar Əkbərzadənin təsis etdiyi Azərbaycan Milli Kitabxanası

Sənəd Qarabağlı, professor Ramazan Xəlilov, şair-publisist Şahmar Əkbərzadə, Yavuz Büland Bakılar, tarzan Sarvar İbrahimov, xalq artisti, bəstəkar Hacı Xanməmmədov və başqaları. 1997-ci il

Yavuz Bülend Bakılar, Baxtiyar Vahabzadə ilə həyat yoldaşı Dilara xanım və Əhməd Şmide

Türkiyənin Sivas şəhərində dünyaya gəlib. İlk və orta təhsilini atası Cezmi Bakıların işi ilə əlaqədar olaraq Sivas, Qaziantep və Malatyada alıb. 1960-cı ildə Ankara Universitetinin hüquq fakültəsini bitirib. 1961-63-cü illərdə Ankara, Çankayada prezidentin mühafizə əlində əsgərlik xidmətində olub. Əsgərlikdən sonra Ankarada Metal İş Federasiyasında təhsil və araşdırma müdiri işləyib, 1964-68-ci illərdə Ankara radiosunda çalışıb. 1968-75-ci illərdə Sivas şəhərində vəkillik edib, siyasət aləminə atılaraq "Ədalət" partiyasının üzvü olub. Partiyanın Sivas təşkilatına rəhbər seçilib. 1975-ci ildə yenidən Ankaraya dönüb, burada əvvəlcə Nazirlər Kabinetinin Torpaq və Kənd Təsərrüfatı Reforması Nazirliyində hüquq məsləhətçisi işləyib, sonra Ankara Dövlət Televiziyasında çalışıb. 1976-79-cu illərdə dövlət televiziyasında müxtəlif mədəniyyət proqramları hazırlayaraq tamaşaçıların rəğbətini qazanıb. "TRT" dan Mədəniyyət Nazirliyinə müsavir vəzifəsinə dəvət olunub. 12 sentyabr 1980-ci il hərbi çevrilişindən sonra mədəniyyət nazirinin müavini vəzifəsinə təyin edilib. 1993-cü ildə Süleyman Dəmirəl Baş nazir olarkən Yavuz Bülend Bakılar Mədəniyyət Nazirliyindən Nazirlər Kabinetinə Baş nazirin müaviri vəzifəsinə gətirilib. Lakin Yavuz bəy 1994-cü ildə, vaxtından əvvəl öz xahişi ilə işdən ayrılaraq təqaüdə çıxıb. 1995-ci ildə Ankaradan İstanbula köçüb.

Yavuz Bülend Bakılar hansı vəzifədə çalışmasından asılı olmayaraq xalqına, millətinə can-başla xidmət göstərərək, vətəninin çiçəklənməsinə naminə özünün bilik və bacarığını əsirgəməyib. Hələ dövlət məmuru işləyərkən "Zaman", "Türkiyə", "Tərcüman" və başqa mətbuat orqanlarında müntəzəm çıxış edib, maraqlı, düşündürücü, aktual, həyatla səsələnən məqalələr yazıb.

...Ciddi yaradıcılığa 1952-ci ildə başlayan şair-publisist bir daha qələmi alından yera qoymur. Ustad yazır bir-birinin ardınca kitablar nəşr etməyə başlayır. Onun ilk şeirlər kitabı 1962-ci ildə "Yalnızlıq" adı ilə işıq üzü görüb. Ardınca "Düvən" (1970), "Səninlə" (1980), "Harman" (1996) şeirlər kitabları nəşr olunub. Bunlardan əlavə, Yavuz

bəy bir neçə antologiya hazırlayıb. "Şeirimizdə ana" (1967) və "Sivas şəhəri" (1973) tez bir zamanda oxucular arasında geniş yayılıb. Onun "Aşiq Veysel" adlı kitabı 1986-cı ildə dörd yüz allı min tirajla beş dəfə çap olunub. Bundan sonra "Mehmet Akifdə çağdaş Türkiyə ideali" (1986), "Sözün doğrusu" ikicildliyi (1999), "Arif Nihat Asyanın sevgi məktubları" (2001), "Gedənlərin ardından" (2005), "Arif Nihat Asya ihtişamı" (2007), "Azərbaycan ürayimində bir şahdamardır" (2009) kitabları oxucuların xahişi ilə dəfələrlə nəşr edilib.

Yavuz Bülend Bakıların ilk publisistik kitabı isə "Üsküpdən Kosovaya" adlanır. Türkiyə Mədəniyyət Nazirliyi və Xarici İşlər Nazirliyinin birgə qərarı ilə hər il keçmiş Yuqoslaviyanın Struga şəhərində düzənlənən şair axşamlarına Yavuz Bülend Bakılar göndərilir. Ustad şair təbdirə çıxış edir və şair axşamlarından televiziya proqramı hazırlayır. Oradakı türk abidələrini ilk dəfə televiziya ekranlarında işıqlandıran Yavuz bəy olub. Həmin süljetlər bütün Türkiyədə böyük maraqla qarşılanıb. 1950-ci ildən Türənçliq eşqi ilə yaşayan Yavuz Bülend Bakılar Yuqoslaviya türkləri ilə bağlı düşüncələrini geniş ictimaiyyətə çatdırır. Ankarada çıxan "Hisar" jurnalının 12 sayında dərc olunmuş Yuqoslaviya xatirələri çox böyük maraq doğurur. 1979-cu ildə həmin yazılar Türk Ədəbiyyatı Vəki tərəfindən "Üsküpdən Kosovaya" adı ilə nəşr edildi. Bu kitabın uğurundan sonra böyük yazır nəsr, publisistika sahəsində daha da ciddi çalışmağa başladı. 1980-ci ildə Mədəniyyət Nazirliyində nazir müavini vəzifəsində çalışarkən Beynəlxalq Daşkənd Festivalına nümayəndə heyətinin rəhbəri qismində qatılan Yavuz bəy, Daşkənddə, Səmərqənddə, Buxarada və s. yerlərdə gördüklərini "Türkiyə, Türkiyə" adı ilə qələmə aldı. Kitab ilk dəfə 1986-cı ildə işıq üzü gördü. Həm "Üsküpdən Kosovaya", həm də "Türkiyə, Türkiyə" Türkiyədə dəfələrlə nəşr edilib və Ali Təhsil Nazirliyinin qərarı ilə universitetlərdə dərslilik kimi istifadə olunur.

Haşiyyə: Yavuz Bülend Bakıların Azərbaycanı ilk gəlişi elə 1980-ci ildə təsadüf edir. Beynəlxalq Daşkənd Festivalından birbaşa Bakıya gələn şair böyük həyəcanla Azərbaycanın paytaxtına ayaq basdı. Uzun illər həsrətini çəkdiyi doğma vətəninə görmək şərəfinə nail oldu. Qarabağa getməyə isə icazə vermadılar. Na qədər çalışsa da, ulu babalarının vətəni, onların məzarlarını ziyarət etmək qismət olmadı. Yavuz bəyi yalnız Bakının qəzəməli, görməli yerlərinə apardılar. Elə həmin vaxt onu ilk dəfə Üzeyir Hacıbəylinin ev-muzeyinə də gətirmişdilər. O zaman mən Yavuz bəylə görüşə bilməmişdim. Ancaq türkləri çox sevdiyimi bilən iş yoldaşlarım mənə onun barəsində danışırdılar. Dedilər ki, Yavuz bəyi muzeylə tanış edən xanım rusdillilik olduğundan azərbaycanca çəkincə-çəkincə danışırmış. Bunu gördən söz sərrafı ona: "İnsan öz ana dilində danışmaqdan utanmaz",

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur...

...Doğma Qarabaği isə yaxın dostu, Azərbaycanın böyük şairi Baxtiyar Vahabzadənin sayəsində 1987-ci ildə ziyarət edə bildi. Əcdad-

"Azərbaycan sevdalisi, "Azərbaycan ürayimində bir şahdamardır" şeirinin müəllifi, iki övlad, iki nəvə sahibi Yavuz Bülend Bakılar vətəna hədsiz sevgisindən dolayı hətta qızına "Aybala" ismini verib. Uşaqlığından yadigar olaraq atası Hayriyə xanımın övladlarına "ay bala" xitabını qızının adında yaşadır. Yavuz bəydən sonra Türkiyədə Aybala adı çoxalıb. "Can Azərbaycan" ifadəsini də ilk dəfə böyük vətənpərvər Yavuz Bülend Bakılar Türkiyə ədəbiyyatına, mətbuatına gətirib.

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur... Doğma Qarabaği isə yaxın dostu, Azərbaycanın böyük şairi Baxtiyar Vahabzadənin sayəsində 1987-ci ildə ziyarət edə bildi. Əcdad-

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur... Doğma Qarabaği isə yaxın dostu, Azərbaycanın böyük şairi Baxtiyar Vahabzadənin sayəsində 1987-ci ildə ziyarət edə bildi. Əcdad-

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur... Doğma Qarabaği isə yaxın dostu, Azərbaycanın böyük şairi Baxtiyar Vahabzadənin sayəsində 1987-ci ildə ziyarət edə bildi. Əcdad-

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur...

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur...

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur...

– deyə iradını bildirib. Bütün bunları eşidəndən sonra muzeyin fəxrli qonaqlar kitabını açıb orada "Yavuz Bülend Bakılar" imzası ilə yazılan çox səmimi ürək sözlərini oxudum və həmin vaxt muzeydə olmadığımı taəssüfləndim. Sonrası ətrət möhtəram oxucuya məlumdur...

Səadət Qarabaği

Yavuz bəyin atası Cezmi bəy, atası Hayriyə xanım, və qardaşı Nəci Bakılar. 60-cı illər